

то — той ще господарува. Азъ не ви щж друго, освѣнь рѣкж-тж на прѣкрасж-тж ви княгыниж ; ты ще ми бжде всичкій добивъ отъ осилны-тѣ въ земѣж-тж ви завоеванія, кои-то искупиж съ кръвж-тж на мои-тѣ храбри войскари. Старче, мое-то оръжіе завоева земѣж-тж ви, а чюдна-та хубость на вашѣж-тж княгыниж завлада сърдце-то ми. Азъ ѣмъ обычамъ, азъ ѣмъ любѣж, азъ ѣмъ желаѣж.

Б о я н з .

Наша-та княгыня е останжла нещастна сирота, лишена отъ майкж, отъ тейкж, и отъ всичкы-тѣ добрини, що сж принадлежжлы на рода ѣ; днесъ ты облива съ горкы сълзы невиннж-тж си младость. Може нейна-та честь княже, да ся чяка отъ твое-то великодушно сърдце.

С в ѣ т о с л а в ѣ .

Казахъ, старче, да ся върне, да си дойде : азъ ще сторжк възможио-то за да ѣмъ утѣшѣж, да ѣмъ зарадвамъ.

Б о я н з .

Тя, свѣтлый княже, ще си дойде съ радость само тогажъ, кога-то види брата си Бориса сподобенъ съ царскж-тж корона на тейка ѣ.

С в ѣ т о с л а в ѣ .

Съ благодареніе, старче, азъ ще ся постараѣмъ за да доведж нейны-тѣ братя, и на върно ще от-